

DIAGNOSI AMB PERSPECTIVA DE GÈNERE SOBRE ELS ESPAIS QUE ES PERCEBEN INSEGURS AL DISTRICTE DE GRÀCIA

Marxes exploratòries pels 5 barris del districte de Gràcia avaluant els elements que condicionen la nostra percepció d'inseguretat amb perspectiva feminista.

ACTA RESUM DE CAMP D'EN GRASSOT I GRÀCIA NOVA

Col·lectiu
Punt 6

Col·lectiu Punt 6

Abril i maig 2022

1. DADES DE PARTICIPACIÓ

La marxa exploratòria de Camp d'en Grassot i Gràcia Nova es va realitzar el dijous 7 d'abril a les 19:30h, i hi van assistir 8 persones d'entre 13 i 68 anys.

Les seves edats eren: 13, 25, 30, 35, 45, 51, 66 i 68. Una d'elles racialitzada. Dues d'elles són assalariades, una està a l'atur, una és estudiant, dues són jubilades i dues són autònomes, una d'elles també estudia. Dues d'elles tenen persones a càrrec: una persona adolescent, una persona jove i una persona gran.

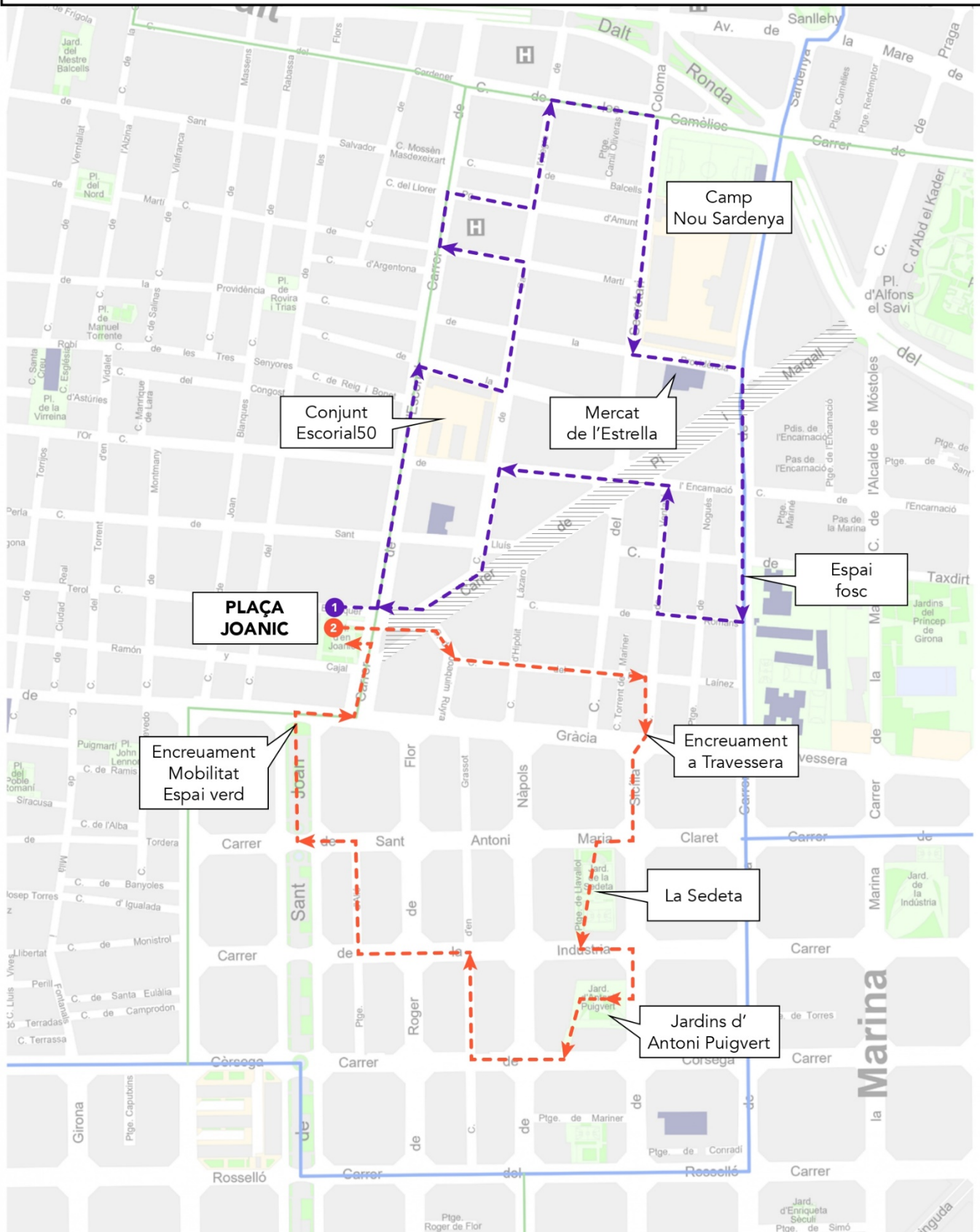
2. RELATORIA DE LA MARXA EXPLORATÒRIA A CAMP D'EN GRASSOT I GRÀCIA NOVA

Els recorreguts s'han dissenyat a partir del coneixement previ de Col·lectiu Punt 6 en relació a la seguretat urbana des d'una perspectiva feminista, i reconeixent les conclusions del projecte "Passejant amb mirada de dona" emmarcat al procés de Decidim Barcelona de l'any 2017. Per una banda s'ha tingut en compte poder englobar les àrees del barri que aquest projecte no va incloure, i per altra, poder observar i avaluar les actuacions de millora realitzades a partir de les conclusions del 2017. En aquest sentit, s'han proposat dos itineraris diferents per cada un dels cinc barris del districte de Gràcia, amb l'objectiu de poder englobar el màxim de territori del districte.

El punt de trobada ha estat la Plaça Joanic, espai representatiu i cèntric que permetia dividir-nos en dos grups per realitzar l'itinerari nord, per Gràcia Nova, i l'itinerari sud, per Camp d'en Grassot. Tot i això, no hi ha hagut prou convocatòria per generar dos grups i només s'ha pogut realitzar el recorregut sud per Camp d'en Grassot, ja que era la zona on la majoria de dones habitaven i utilitzaven.

Proposta recorreguts 2022
Camp d'en Grassot i Gràcia Nova

Districte de Gràcia

Recorregut Camp d'en Grassot: De Plaça Joanic passant per la Sedeta, els Jardins d'Antoni Puigvert, passatges, Passeig de Sant Joan i Plaça Joanic. 07/04/2022

Parada 1: Entorn del Carrer Pare Laínez

Parada 2: Travessera de Gràcia amb Sicília

Parada 3: Centre Cívic La Sedeta

Parada 4: Jardins d'Antoni Puigvert

Parada 5: Els passatges de Camp d'en Grassot

Parada 6: Passeig de Sant Joan

Parada 7: Entorn del Mercat de l'Abaceria

Parada 8: Encreuament de Passeig de Sant Joan amb Travessera de Gràcia

Parada 9: Plaça Joanic

PARADA 1: Carrer de Pare Laínez

Iniciem la marxa exploratòria a la Plaça Joanic, quan encara hi ha una mica de claror i la plaça està plena d'activitat. Creuem els carrers d'Escorial i Pi i Margall, un dels encreuaments més transitats de la zona, per anar a agafar el carrer de Pare Laínez per Joaquim Ruyra. En aquesta zona, les dones de seguida identifiquen quin és l'element que les fa estar alerta o insegures: l'equipament de la Guàrdia Civil.

Aquí hi ha un punt desagradable.

A mi les càmeres de vídeo em donen mal rotlle. Sigui de la Guàrdia Civil o no.

Jo evito passar per aquí.

Abans hi havia agents de paisà repartits per la illa de cases, i les veïnes ho sabíem i no feia cap gràcia.

...Ara ja no hi són, només estan a davant.

A l'esportiu Claret hi van a entrenar.

Les dones clarifiquen el fet d'identificar aquesta zona amb la Guàrdia Civil, i expliquen que això té un impacte amb els carrers del voltant, que en fan menys ús.

Jo tots aquests carrers d'aquí els evito bastant, perquè durant el dia sí que són amables, no passen cotxes, i així, però a la nit, a diferència de Gràcia, no hi ha bars, no hi ha activitat ni vida, no hi ha res.

La (...) vivia per aquí i sempre deia que li feia un mal rollo tornar a casa de nit...

Les dones reflexionen sobre els recorreguts que fan de dia, i els que fan de nit, ja que utilitzen carrers diferents quan és fosc que durant el dia. Els carrers del voltant de Pare Laínez, caracteritzats per ser estrets, tranquils i solitaris, no generen percepció de seguretat a les dones que viuen en

Districte de Gràcia

aquesta zona i han de tornar a casa de nit. En canvi, durant el dia s'agraeixen per la seva tranquil·litat i llunyania dels cotxes. A més, per la seva configuració i geometria, no presenten una visibilitat àmplia ni recorreguts alternatius, amb possible escapatòria. En general, les dones coincideixen en que agafen els carrers més transitats de cotxes i persones durant la nit, però aquests mateixos són els que eviten durant el dia.

Passem pel costat del carrer Torrent del Mariner.

A mi em faria un mal rotllo viure aquí (...) ja és un carrer poc transitat en general, com perquè hagi de recórrer vint metres a la nit sola...

En general, els carrers sense sortida, els culs-de-sac, no generen percepció de seguretat a les noies, sobretot joves, que tornen a casa de nit i soles, ja que generen una sensació de manca d'escapatòria si passa alguna cosa, alhora de manca de visibilitat i control visual de l'espai per possibles obstacles al carrer.

Es considera que a Pare Laínez hi ha poca llum, ja que tota la que hi ha depèn dels fanals, no hi ha cap altra element (comerços, etc.) que generi llum d'una altra manera. Un dels motius també és que l'enllumenat està a la mateixa vorera que l'arbrat, i l'alçada és similar, fet que obstaculitza la il·luminació dels fanals.

També es comenta, per altra banda, que hi ha carrers que no estan anivellats ni amb plataforma única i les voreres són molt estretes. Aquests carrers coincideixen les dones en considerar que no ajuden a la quotidianitat de les veïnes que hi passen. Algunes d'elles expliquen que sempre els eviten i posen alguns exemples de carrers similars: Torrent d'en Vidalet, Milà i Fontanals...

Et sents encasellada entre les pilones o valles i les façanes, i si baixes de la vorera passen cotxes.

Districte de Gràcia

Deixem enrere una zona de carrers estrets, caracteritzats per la tranquil·litat, i manca d'activitat, a més de la proximitat de l'equipament de la Guàrdia Civil, element important per la zona ja que incomoda a la majoria de dones que viuen o utilitzen la zona. Aquesta zona de carrers estrets, en resum, no generen seguretat per la seva configuració física, però també simbòlica, a més de l'enllumenat.

PARADA 2: Travessera de Gràcia amb Sicília

Recorrem Pare Laínez fins a Ventalló, on girem a la dreta per anar a creuar Travessera de Gràcia. Travessera de Gràcia, en general, totes consideren que es percep com una frontera urbana. Hi ha trams del carrer que es perceben més caòtics i molestos que altres, per exemple, el tram de Travessera de Gràcia entre Passeig Sant Joan i Roger de Flor, consideren que és una de les zones amb pitjors encreuaments.

Pel que fa a la mobilitat i la convivència de diferents models, es comenta que el fet que el carril bici de Travessera de Gràcia sigui bidireccional genera percepció d'inseguretat per les persones

Districte de Gràcia

vianants, ja que has de mirar a tots cantons i se sumen els elements que has de tenir en compte a part dels cotxes. A més, com a vianant el sentiment generalitzat és que tothom té més poder (bicicletes, cotxes...) i això no contribueix a la sensació de seguretat en aquest tipus de carrers.

Tot i això, es comenta també que Travessera de Gràcia es reconeix com un dels eixos segurs per tornar a casa, ja que algunes ho consideren un dels camins familiars de la tornada a casa des de la banda Besòs, amb bona connectivitat i condicions d'il·luminació i activitat idònies per sentir-nos segures.

Per mi Travessera ja és casa.

Algunes també comenten que el trànsit de cotxes no és un element que els porti percepció de seguretat, perquè no senten que les persones dels cotxes les puguin socórrer si passa alguna cosa.

Les ciclistes comenten que és molt útil el carril bici de Travessera de Gràcia, tot i això, com que la jerarquia segueix sent dels cotxes, hi ha encreuaments incòmodes perquè no estan pensats amb els temps de les bicis, sinó dels cotxes, com per exemple, a Bailèn, Passeig Sant Joan i Escorial. A més, hi ha encreuaments on els cotxes fàcilment envaeixen el carril bici per girar cap a l'esquerra en aquesta zona, i genera percepció d'inseguretat i necessitat d'estar atenta tota l'estona.

En passar per davant del Gimnàs Claret, algunes comenten que a vegades s'han trobat molts agents de la Guàrdia Urbana entrenant aquí, i els ha impressionat (negativament).

Districte de Gràcia

PARADA 3: Centre Cívic de la Sedeta

Arribem al Centre Cívic de la Sedeta per la banda nord, baixant les escales paral·leles al carrer Sicília. Observem una plaça plena d'activitat, i es comenta que hi ha una actuació recent en matèria d'enllumenat. Ens aturem davant el passatge d'entrada al Centre Cívic per observar com és la il·luminació d'aquest pas.

Jo no hi he passat mai, i no hi passaré pas mai.

Les dones, en general, comenten que aquest pas no genera percepció de seguretat si vas sola a la nit, ja que és tancat, la seva configuració no permet cap visibilitat àmplia, i hi ha elements que entorpeixen el control visual de la zona. És encara una mica clar a l'exterior, però els llums no s'han obert, així que en mirar-ho, coincidim en considerar-lo que és un pas molt fosc, tot i que encara no sigui de nit. En ser allà, s'obren les llums. Hi ha uns fanals nous a banda i banda del pas. Es valora positivament que s'hagi fet aquesta intervenció, però tot i això, es considera que no resoldrà la percepció d'inseguretat que dona aquest espai perquè depèn d'altres factors (com la configuració, l'activitat, entre altres).

Pel que fa a la zona de plaça de la Sedeta, algunes comenten que l'utilitzen molt, sobretot durant els caps de setmana i durant el dia. És un espai amb les condicions idònies com a punt de trobada, reunió i de joc per la canalla, ja que garanteix d'una zona d'estada i seure (les grades), alhora que un espai ampli de joc. Les dones valoren molt positivament aquest espai perquè és un dels pocs que permet ser una zona d'estar ben equipada i exterior, sense obligatorietat de consumir o repressió per fer pic-nic. Es comenta també que a vegades s'hi fa actes, o les activitats de la Sedeta surten a gaudir de l'espai exterior i aporten vitalitat.

Clar, vas a la Plaça del Sol i hi ha totes les jardineres que no et deixen seure a les escales, no hi ha bancs, vas a una altra plaça i t'estan multant per prendre alguna cosa...

Districte de Gràcia

Pel que fa al bar de la Sedeta, es comenta que és un mal moment i context per obrir negocis de restauració, i actualment es troba sense bar ni concessió. Les dones valoren negativament que a la Sedeta no hi hagi bar, perquè és un element important de vitalitat i dinamitzador de l'espai, i funciona molt favorablement com a espai de trobada.

La majoria de les dones expliquen que no utilitzen aquest espai a la nit.

Pel que fa als lavabos públics, les dones expliquen que es pot anar al lavabo de la Sedeta mentre el Centre Cívic està obert. Aquest fet el valoren positivament, tot i això, consideren desfavorable que l'ús dels lavabos estigui condicionat als horaris de l'equipament, ja que fora d'aquest horari no desapareix la necessitat d'anar al lavabo. S'obre el debat en aquest sentit, ja que és un tema que preocupa a les dones. La majoria creuen que els bars i restaurants haurien de tenir lavabos d'ús públic com a mesura bàsica, i moltes practiquen l'entrada als lavabos dels bars sense consumir. En general, es coincideix en que hi ha pocs lavabos públics als espais públics, i els que hi ha, cal veure com són i quin horaris tenen per ser favorables o garantir que la gent els pugui fer servir sense problemes.

Districte de Gràcia

Ojalà hi hagués més Sedetes a Gràcia...

En general, el Centre Cívic es valora molt positivament entre les dones, ja que moltes han utilitzat l'espai per tallers i activitats diverses. Algunes dones que fa anys que viuen al barri, expliquen que la mala fama que tenia fa uns anys està totalment revertida.

En deixar enrere la Sedeta i dirigir-nos cap als Jardins d'Antoni Puigvert, ens aturem davant del pas de vianants del carrer indústria i observem com hi ha un arbre plantat al mig del recorregut vianant, fins i tot inclòs en la urbanització de la vorera. Els obstacles a les voreres sovint generen percepció d'inseguretat a les dones cuidadores, o dones grans, o dones amb mobilitat reduïda o diversitat funcional, ja que fa que no es puguin moure de forma autònoma pel seu entorn.

PARADA 4: Jardins d'Antoni Puigvert

Accedim als Jardins d'Antoni Puigvert a través del passatge o túnel que hi ha des del carrer Indústria. Les dones comenten que hi ha més llum que en anteriors vegades que han passat. Tot i això, la configuració física d'aquest espai no contribueix a la percepció de seguretat, ja que és fosc, sense activitat, sense recorreguts alternatius, i fa l'efecte túnel. Totes les dones coincideixen en que no passarien soles per aquest túnel. Més enllà que estigui il·luminat, no recull les condicions necessàries per tenir la sensació de ser un espai segur.

Districte de Gràcia

Una dona explica que les veïnes estan molt molestes amb el soroll que fan les famílies amb canalla que venen a jugar a la plaça, cap al vespre, i han demanat de tancar la plaça per fer-ne un ús privatiu del veïnat, com a mínim durant la nit. Les dones de la marxa comenten que no haurien de passar aquestes coses, que s'hauria de treballar per la bona convivència del veïnat sense adoptar mesures restrictives dels espais d'aquest tipus. També es comenta, que moltes vegades que una plaça sigui utilitzada per nens i nenes precisament acostuma a donar la sensació contrària, és a dir, de seguretat i vitalitat.

Els Jardins d'Antoni Puigvert és una plaça amb molts usos durant el dia. Algunes de les dones utilitzen aquest espai per venir-hi durant el dia, sobretot amb la canalla o per espai d'estar. Una d'elles explica que hi ha molts bancs, aspecte positiu per generar un espai d'estada, però tot i això, alguns d'aquests estan situats sota branques que faciliten molt que s'embrutin per brutícia derivada dels coloms que es col·loquen als arbres.

En analitzar la plaça des d'una mirada de seguretat, algunes d'elles comenten que, tot i ser una plaça amable durant el dia, la seva configuració de passatges fa que no convidi a creuar-la de nit.

Districte de Gràcia

D'aquesta manera, l'entrada des del carrer Sicília és amable, però algunes d'elles comenten que no passarien ni pel túnel ni per l'altre passatge durant la nit, fet que significa que és una plaça que poca gent creua, o que té pocs recorreguts de trànsit de persones per utilitzar-la de drecera o de connexió amb altres elements de l'entorn. Les dones prefereixen donar la volta més llarga que creuar la plaça.

La configuració física de la plaça acaba amb un mur opac molt llarg, que la gent, sobretot joves, utilitzen per jugar a pilota. Aquest mur enllaça els dos passatges, per una banda, el túnel a la banda nord, i per l'altra, el passatge exterior a la banda sud. Les dones comenten que la zona que queda entre el túnel i el mur, consideren que hi manca il·luminació, ja que per la seva geometria genera un racó, i per tant, es necessita generar vida d'alguna manera, sigui a través de circulacions, d'il·luminació o d'activitat.

Les dones analitzen que tenir espais de joc amb la pilota que siguin exteriors i gratuïts és molt favorable a la ciutat, i en concret al districte, ja que n'hi ha pocs. En aquest sentit, consideren que és una pena que molts dels que hi ha s'han de treure per queixes veïnals derivades del soroll el joc amb la pilota. Les dones consideren també que és positiu tenir canalla que jugui al carrer, aspecte que s'ha perdut amb els anys, i hem de saber-hi conviure, també amb el soroll que fan.

Districte de Gràcia

Pel que fa a la il·luminació general de la plaça es percep favorablement la intensitat i la freqüència de l'enllumenat. Es comenta, però, que alguns fanals estan tapats per l'arbrat.

Abans de marxar, ens adonem que els Jardins donen entrada a l'edifici del carrer Sicília amb Indústria, i per tant, el veïnat d'aquest edifici accedeix habitualment a casa seva a través dels Jardins. Observem els accessos i estem d'acord que no generen sensació de seguretat.

*...quan no tens a la vista tots els espais, i tens espais cecs,
fa cosa passar-hi de nit...*

Per una banda, és una bona estratègia per generar vida a la plaça ja que crea circulacions que sense accessos no tindria. Per altra banda, la configuració de la plaça i la manca d'activitat a la nit no ajuda a sentir-nos segures pensant en les veïnes que viuen a la plaça.

*A més, també deu generar molta desorientació si no vius aquí, perquè estic veient
que aquesta casa és carrer Indústria 57, i és la mítica que et trobes al carrer
Indústria de veritat buscant el número que no deu existir perquè està aquí darrere...*

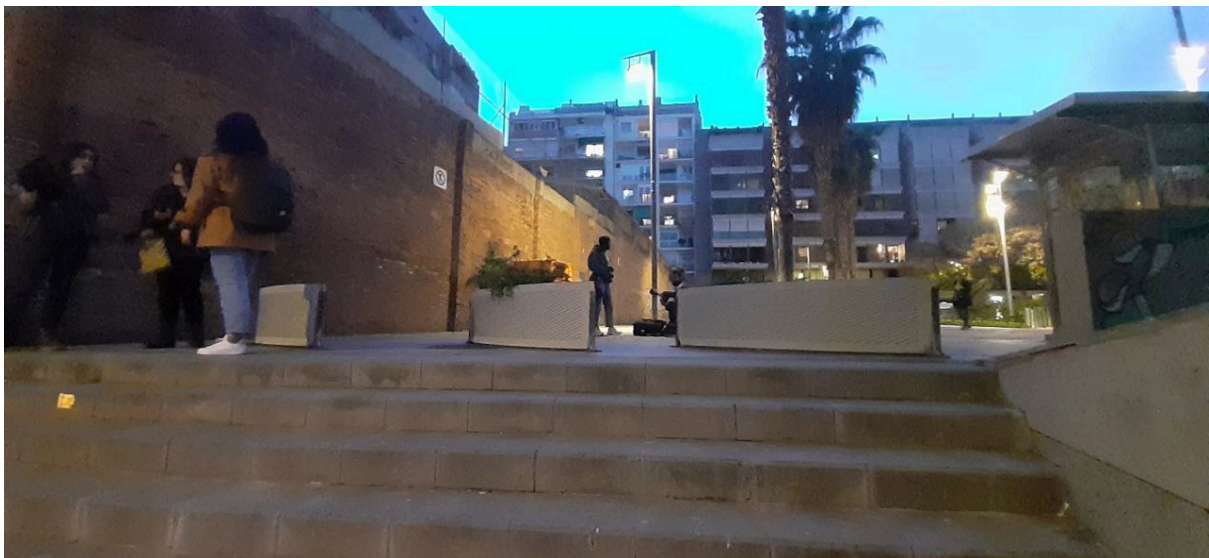
Hi ha una contradicció amb l'entitat que se li dona als jardins, ja que té prou entitat per tenir adreces i accessos per l'interior, com si fos una plaça de la Vila de Gràcia, però alhora, s'ha mantingut el nomenclàtor del carrer en comptes de tenir el seu propi.

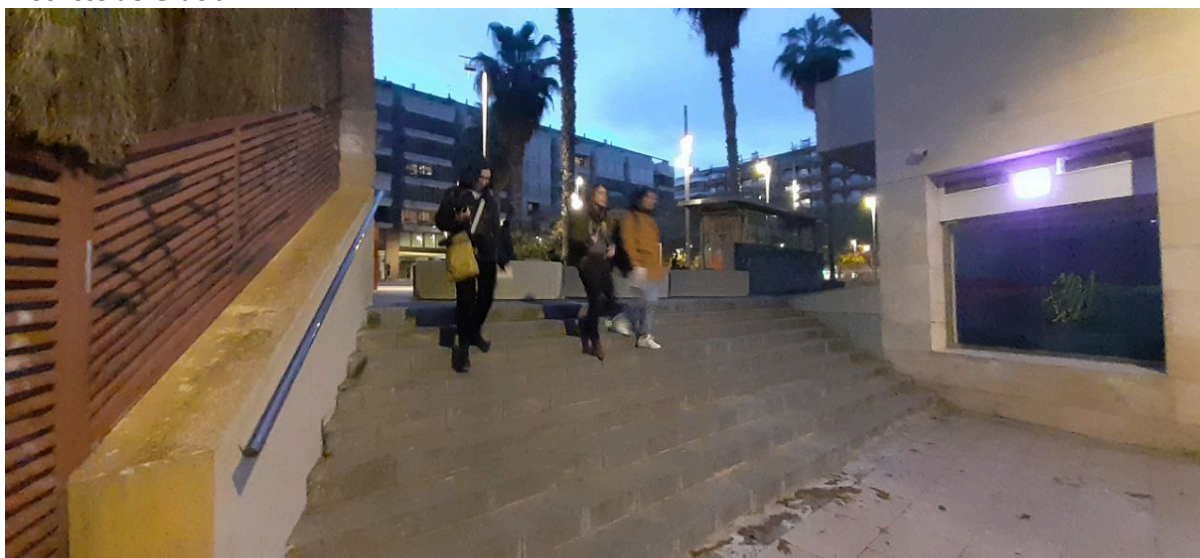
Districte de Gràcia

En avançar cap a Còrsega en sentit Passeig de Sant Joan, veiem abans de sortir dels Jardins que hi ha un senyal específic que diu que no es pot anar amb monopatí. Les dones es sorprendren de l'especificitat de la senyal. També observem que abans de les escales s'hi ha col·locat unes jardineres que sospitem que tenen relació amb la senyal, de forma que devia ser un punt de concentració de monopatins que utilitzaven les escales per rodar. Aquestes mesures d'urbanisme preventiu, les dones no les valoren favorablement.

Districte de Gràcia

Agafem el passatge que ens connecta amb Còrsega i veiem que hi ha alguns contrastos de llum. Algunes de les dones comenten que per aquest passatge no hi passarien soles de nit.

Mira per mi Roger de Flor ja és casa (...) perquè jo vivia aquí.

El Tossa (bar) també és casa.

Les dones identifiquen elements que fan que se sentin properes a casa. Per algunes és el tipus de teixit urbanístic característic de la zona, per altres, elements que coneixen i que els són familiars: carrers, bancs, equipaments...

PARADA 5: Els passatges de Camp d'en Grassot

En avançar cap al següent passatge parlem de la zona de Camp d'en Grassot en general, pel que fa al teixit urbanístic i social. Algunes valoren molt positivament de la zona que manté el seu caràcter de barri, i que la gentrificació encara no ha arribat. En aquest sentit, noten molta diferència amb el tipus de comerços de la Vila de Gràcia, cada dia més turistificada i el·litzada, i valoren molt favorablement el teixit comercial, social i de barri de Camp d'en Grassot. A més, pel seu teixit urbanístic més similar a l'eixample, també és molt diferent d'algunes zones de l'Eixample que estan desarticulades, sense teixit social ni sentiment de barri.

Jo ho he pensat molt, i fan molt els passatges.

Jo els utilitzo molt (...) més de dia que de nit, però de nit també.

A més, van molt bé per retallar les distàncies.

Sovint les mesures de l'eixample es perceben molt més llargues perquè les illes de casa són més grans que, per exemple, Vila de Gràcia, i els carrers molt més amples. En un teixit on les mesures

Districte de Gràcia

són tant grans, s'agraeix tenir passatges que retallen els recorreguts i t'acosten el barri a escala més humana.

I aquí sempre ho he pensat, per què no hi ha un pas de zebra aquí? Per unir el passatge?

S'observa una manca de continuïtat dels recorreguts naturals per unir els passatges, ja que no hi ha pas de vianants per creuar els carrers principals i més transitats, sinó que aquests només estan situats a les cantonades de les illes de cases de l'eixample.

Venim d'uns passatges vinculats als jardins que allà analitzàvem que no hi passàriem, com és que aquests sí? Quines característiques tenen aquests que ens fa sentir-nos segures per passar-hi?

Que hi ha comerços, que hi ha entrades de cases, que hi ha vida...

Els passatges de Camp d'en Grassot són molt favorables per al seu ús a causa de la seva configuració, ja que són passatges amb façanes que donen al mateix carrer, amb obertures, circulació de gent entrant i sortint de les cases, en definitiva, ulls al carrer. A més, estan ben il·luminats, i es nota que l'enllumenat és nou.

Aquest carril bici és molt còmode perquè està separat dels cotxes, per un carril d'aparcament. Sí que és veritat que els encreuaments amb els grans has d'anar alerta, perquè sovint no et prioritzen, però és el de sempre...

A vegades per això, fa por que surti algú entre els cotxes i que no puguis veure amb prou antelació, o que t'obrin les portes del cotxe de cop...

En general, els carrils bici que van amb el mateix sentit dels vehicles, que són unidireccionals i més amplis que, per exemple, el de Travessera de Gràcia, i que a més, estiguin distanciats dels vehicles per algun element més que només separadors, acostumen a valorar-se més positivament per les persones ciclistes i a aportar més seguretat.

Que la gent gran hagi de creuar un carril bici per anar a tirar les escombraries, és perillós i amb un risc elevat.

...sí, i no ho diria tant per les bicicletes, sinó més pels patinets. Perquè a mi em passa a davant de casa i no pateixo tant per les bicis sinó pels patinets elèctrics que van a molta velocitat.

...igual que has de baixar la vorera.

Coincidim en considerar que s'ha de tenir en compte també aquest tipus de seguretat, és a dir, que totes les persones veïnes poden desenvolupar les seves tasques quotidianes de forma autònoma i segura, i el fet d'haver de creuar un carril bici i haver de baixar un graó per haver de tirar les escombraries, no contribueix a la percepció de seguretat de la gent, sobretot de gent gran o amb mobilitat reduïda.

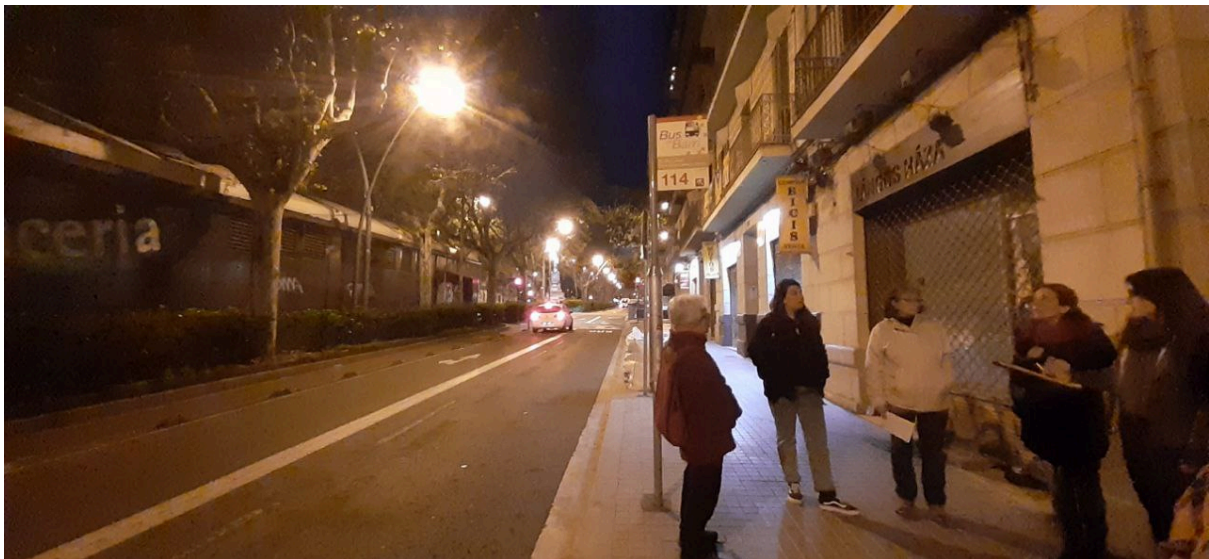

PARADA 6: Passeig Sant Joan

Arribem a Passeig Sant Joan i ens aturem davant una parada d'autobús. Les dones comenten que la majoria de parades d'autobús de Passeig Sant Joan estan equipades únicament amb un pal amb la simbologia de l'autobús, sense banc, sense marquesina per a la informació actualitzada, i sense coberta que et protegeixi de la pluja.

A mi moltes vegades em pregunten si puc mirar amb el mòbil quan passa el bus (...) moltes vegades has d'esperar 15 minuts de peu, sense cap espai de seure ni de res, sense cap informació...

Aquí encara perquè tampoc hi ha gent, però la que tinc molt identificada que és la de davant de correus, moltes vegades es generen cues a fora, i llavors provoca situacions estranyes, d'haver-hi cua o molta gent a fora pel comerç que hi ha, a part de la gent que s'espera de peu a les parades de bus...

Comenten també que la majoria de persones que utilitzen aquests busos, majoritàriament de barri, precisament són persones que necessiten seure per les seves condicions d'edat o de mobilitat.

Aquestes condicions canvien més avall de Passeig Sant Joan on les voreres són més amples, ja que aquí són més estretes i no hi cabria la marquesina convencional, a més, de coincidir amb la gent dels comerços i saturar-se la vorera en aquest sentit.

Siento que cuando suelo transitar por aquí voy lo más rápido que puedo porque me agobia mucho el sonido del bus.

La contaminació acústica del Passeig Sant Joan és molt forta sobretot a les voreres dels laterals, ja que caminar per la rambla central les dones estan d'acord que és molt més amable i la vegetació funciona de barrera en aquest sentit. També valoren favorablement que hi ha continuïtat a la rambla central en unir-se a través de passos de vianants que respecten el recorregut natural.

Districte de Gràcia

Una dona comenta que els encreuaments amb els carrers de l'eixample tenen molta visibilitat, aspecte que permet generar estratègies de recorregut en funció dels semàfors, ja que des d'un punt els veus tots, i si s'ha de creuar en diagonal, permet el control visual en un sentit ampli.

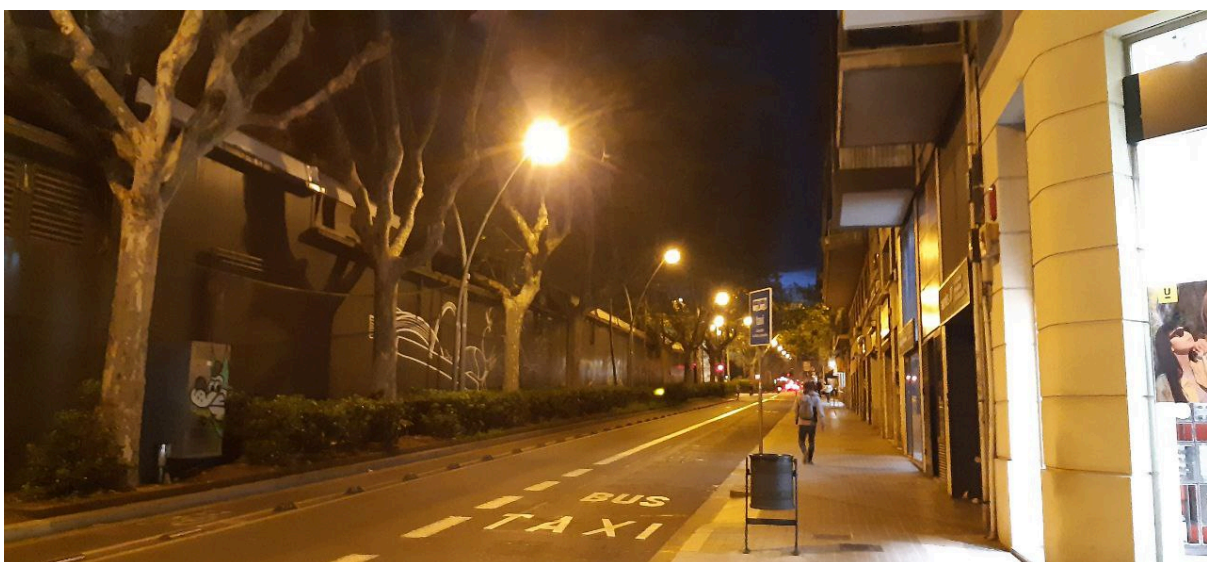
M'estic començant a pixar i és veritat que no hi ha lavabo enlloc.

Aquí al mercat hi ha lavabo públic?

No, s'ha de pagar.

Les dones valoren desfavorablement que un equipament públic com el mercat no disposi de lavabo públic d'ús públic. Algunes comenten que han fet queixes en aquest sentit.

Al Palau Robert, ningú et demana res. Entres, i pots anar al lavabo. Hauria de ser així.

També es reflexiona sobre la importància que hi hagi lavabos per poder generar uns hàbits per la canalla, ja que una de les dones comenta que si els nens s'acostumen a fer les seves necessitats al

Districte de Gràcia

carrer, després serà més probable que ho facin. Al final, els llocs més habituals on la gent fa pipi al carrer, hauria de funcionar com a indicador de la necessitat de posar-hi uns lavabos a la zona.

PARADA 7: Entorn del Mercat de l'Abaceria

Les dones de la zona de Camp d'en Grassot estan molt agraïdes de tenir un nou equipament a prop, ja que algunes comenten que a l'Abaceria no hi anaven, però en canvi, en traslladar-se a Passeig Sant Joan ho valoren molt favorablement. Expliquen que al lloc on està ara provisionalment està tenint molt d'èxit, aspecte que indica que hi havia una manca de l'equipament d'aquestes característiques a la zona. La gent que engloba és molt del barri i de la zona, aspecte que és positiu pel model de consum.

Ara està a rebentar, abans allà feia pena (...) sí que és molt vell, però vaja, jo amb els paradistes que he parlat estan contentíssims.

Algunes veïnes consideren que han pujat els preus dels productes aprofitant el trasllat. També hi ha veïnes de Sant Joan que els genera molèsties l'equipament al mig del passeig. Pel que fa als recorreguts, en trobar-se en una zona cèntrica a la rambla, és probable que obstaculitzi el pas de moltes de les persones que hi passen habitualment. Si bé és cert que genera uns passos estrets entre l'equipament i els matolls, les dones de la marxa comenten que no els perceben com a insegurs, ben al contrari, comenten que tan sols hi passen quan el mercat està tancat, ja que obert es massifica massa la zona, i consideren que és incòmode passar pel mig.

Pel que fa a la il·luminació del passeig, l'analitzen favorablement, ja que la seva configuració és molt oberta, permet la visibilitat àmplia, i hi ha molta llum. D'altra banda, els fanals són històrics representatius de la zona i ho valoren favorablement.

PARADA 8: Encreuament de Passeig de Sant Joan amb Travessera de Gràcia

En pujar una mica cap amunt, direcció Plaça Joanic, ens trobem davant d'una estàtua de Clavé.

Està al mig, està elevat, està il·luminat.

Districte de Gràcia

És impactant veure com alguns símbols estan sobre-representats a l'espai, i com d'altres, són tant invisibles.

A més, aquesta estàtua genera tota una part on li dóna l'esquena.

Jo he de dir que amb aquesta zona moltes vegades he passat per l'altre vorera per evitar aquest espai d'aquí i agafar Passeig Sant Joan més avall.

Aquest tros és bastant inhòspit. També hi ha la Oficina d'Estrangeria, amb totes les càmeres 360... jo sempre les evito.

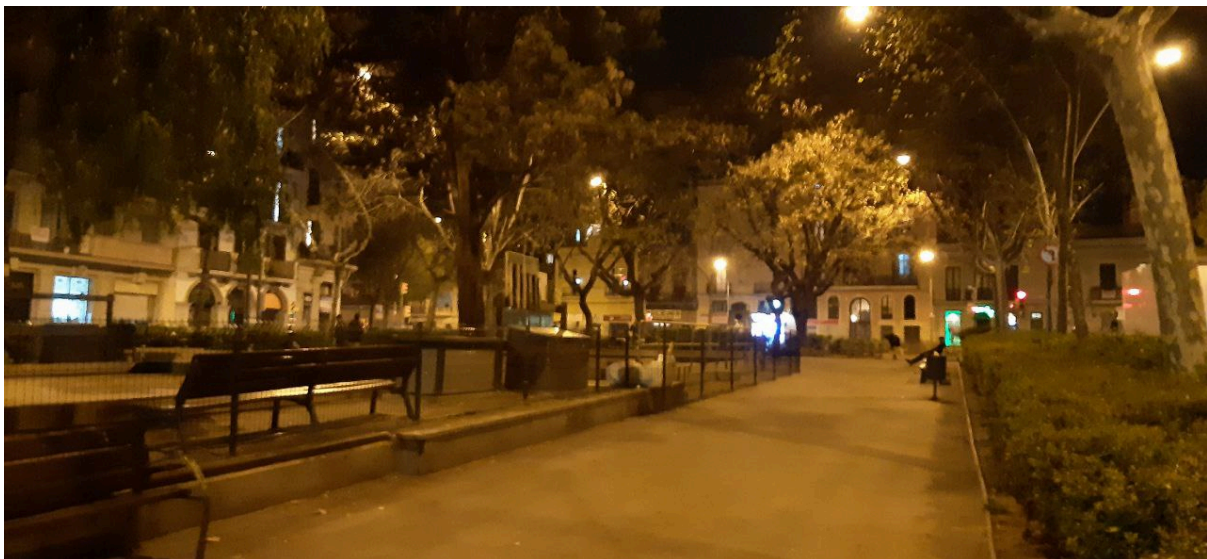
Sí, és molt còmode creuar en horitzontal, però no en vertical, no m'agrada agafar Passeig Sant Joan des d'aquí.

Hi ha poca llum, està molt alta.

Les dones coincideixen en considerar que la zona entre Travessera de Gràcia i l'estàtua és una zona inhòspita, fosca, on hi manca llum i l'arbrat obstaculitza la visibilitat àmplia i la il·luminació dels fanals. S'hi suma la presència simbòlica de l'Oficina d'Estrangeria, equipament imponent amb molta presència de càmeres de videovigilància que no contribueix a la percepció de seguretat de les dones. Per altra banda, que l'estàtua estigui perfectament enfocada a la banda sud, fomenta que quedi un espai residual darrere i potencia el contrast que quedi més fosc, amb menys sensació de recorregut amable.

Districte de Gràcia

No hi ha cap espai de joc que no sigui infantil, oi?

En general, hi ha molt pocs espais de joc per altres edats que no siguin infantils, i hi manca espais per fer esport o activitats de moviment a l'aire lliure de forma gratuïta. Comenten que l'espai de petanca té molt d'èxit, però aquest èxit és molt masculinitzat. Tot i això, ha millorat amb el temps, i actualment hi ha més presència femenina que fa uns anys. S'arriba a la conclusió que com més es diversifiqui l'ús i les activitats dels espais públics, millor contribuirà a l'ús de persones diverses. Una de les dones proposa introduir espais de jocs de taula a l'aire lliure, ja que seria una bona opció de diversificar activitats combinant altres tipus que no sigui només de moviment.

Pel que fa a la vegetació de l'encreuament amb Travessera de Gràcia, es comenta que a vegades quan no ha estat podat, obstaculitza molt la visibilitat i alguna de les dones comenta que a vegades ha tingut algun ensurt de trobar-se de sobte amb algú que passejava el gos per aquesta zona. En passar-hi, ho veiem podat i millora molt la visibilitat de l'encreuament amb l'altra banda de Travessera de Gràcia.

Districte de Gràcia

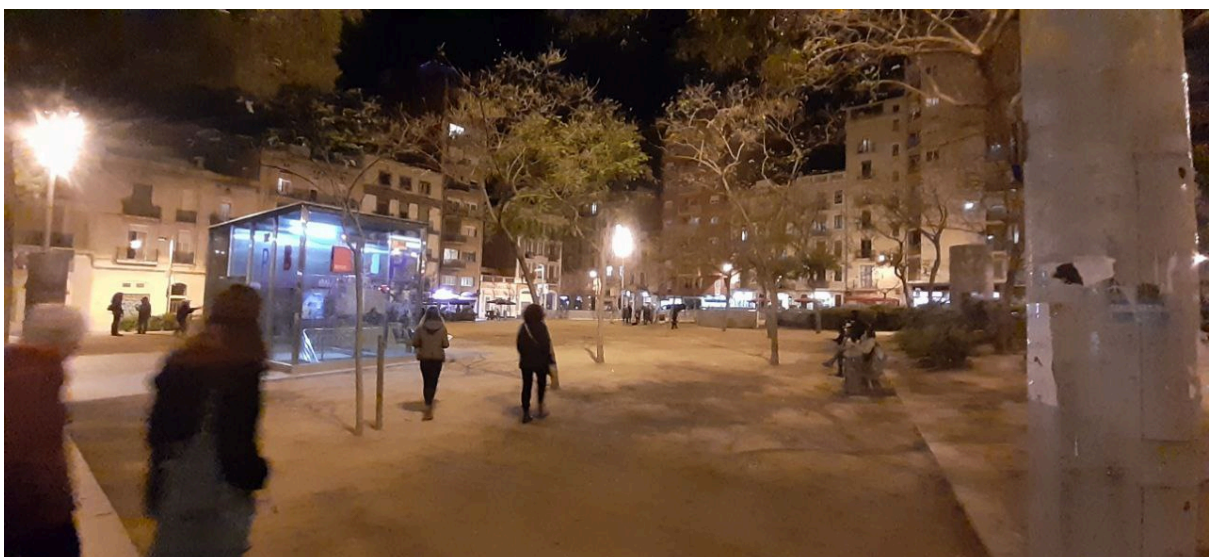

Pel que fa a la mobilitat, es comenta que és pesat venir amb bicicleta des de qualsevol punt de Travessera i haver de girar a Passeig Sant Joan, perquè els temps dels semàfors són molt lents per les bicicletes perquè es prioritzen els cotxes i t'has d'esperar molt. Tot i això, està ben senyalitzat.

També coincideixen en considerar que els semàfors no estan ben coordinats, d'aquí fins a l'entrada d'Escorial, aspecte que es valora desfavorablement perquè va amb detriment del vianant. Amb bicicleta, l'encreuament de Travessera de Gràcia amb Escorial si has de continuar per Travessera, genera percepció d'inseguretat per aquest tema dels semàfors, sumat a la sensació que els cotxes que venen de Travessera t'envaeixen el carril.

PARADA 9: Plaça Joanic

A les dones els agrada molt aquesta plaça, ja que s'hi fan moltes activitats diverses. Una de les dones comenta que a vegades de nit quan vas per carrers solitaris sense activitat, en arribar a una plaça et crea la sensació d'arribar a un lloc segur, perquè sigui l'hora que sigui hi acostuma a haver-hi més vida i més visibilitat que alguns dels carrers dels voltants, que són estrets i foscos.

Districte de Gràcia

Una de les dones explica que la cantonada amb Ramon i Cajal ja fa un temps que l'evita, i explica els motius. És una cantonada que des de fa un parell d'anys està sempre ocupada per un grup d'homes d'una determinada edat i sovint ebris. A més, la línia de cotxes de Ramon i Cajal també obstaculitza la visibilitat i genera percepció que és un carrer més fosc, i en aquest sentit, no ajuda a la percepció de seguretat de la zona.

Pel que fa a l'equipament de la plaça, es considera que té els elements necessaris per fer-ne ús. Tot i això, la tipologia de bancs tant lineals fa que no puguis estar en grup gran o fa que hakis de tenir una conversa en una postura no gaire agradable, que genera malestar i dolor físic de coll.

Pel que fa a la materialitat, és la única plaça de terra de la Vila de Gràcia, aspecte que valoren positivament.

Acabem on hem començat, a la Plaça Joanic, plena de vida.